Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

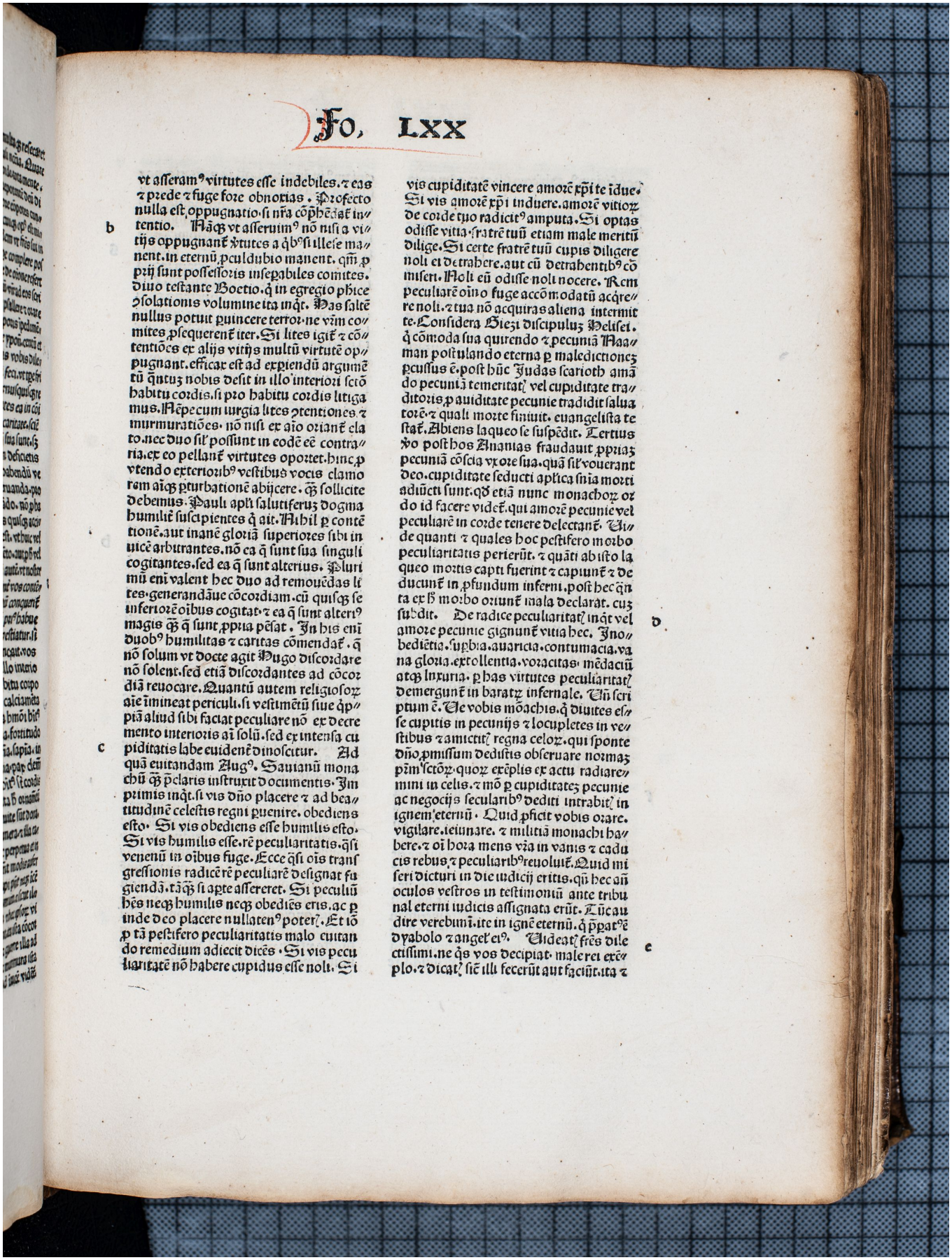

Fo. LXX

vt asseram⁹ virtutes esse indebiles. ⁊ eas
⁊ prede ⁊ fuge fore obnoxias. Profecto
nulla est oppugnatio si nr̃a cõphẽdat̃ in-
b tentio. Nãq; vt asseruim⁹ nõ nisi a vi-
tijs oppugnant̃ virtutes a q̃b⁹ si illese ma-
nent. in eternũ pculdubio manent. qm̃ p
prij sunt possessoris insepabiles comites.
diuo testante Boetio. q̃ in egregio phice
ꝯsolationis volumine ita mãt. Nas saltẽ
nullus potuit puincere terror ne vim co-
mites psequerent̃ iter. Si lites igit̃ ⁊ cõ-
tentiões ex alijs vitijs multũ virtutẽ op-
pugnant. efficax est ad expiendũ argumẽ
tũ q̃ntuz nobis desit in illo interiori scẽ
habitu cordis. si pro habitu cordis litiga
mus. Nẽpe cum iurgia lites ꝯtentiones ⁊
murmurationes. nõ nisi ex aio oriant̃ ela
to. nec duo sit̃ possunt in eodẽ eẽ contra-
ria. ex eo pellant̃ virtutes oportet. hinc p
vtendo exteriorib⁹ vestibus vocis clamo
rem aiq; pturbationẽ abijcere. q̃ sollicite
debemus. Pauli aplì salutiferuz dogma
humilit̃ suscipientes q̃ ait. Nihil p contẽ
tionẽ. aut inanẽ gloriã superiores sibi in
uicẽ arbitrantes. nõ ea q̃ sunt sua singuli
cogitantes. sed ea q̃ sunt alterius. Pluri
mũ enĩ valent hec duo ad remouẽdas li
tes. generandãue cõcordiam. cũ quisq; se
inferiorẽ oibus cogitat ⁊ ea q̃ sunt alteri⁹
magis q̃ q̃ sunt ppria pẽsat. In his enĩ
duob⁹ humilitas ⁊ caritas cõmendat̃. q̃
nõ solum vt docte agit Hugo discordare
nõ solent. sed etiã discordantes ad cõcor
diã reuocare. Quantũ autem religiosoꝝ
aĩe ĩmineat periculi. si vestimẽtũ siue q̃p-
piã aliud sibi faciat peculiare nõ ex decre
c mento interioris aĩ solũ. sed ex intensa cu
piditatis labe euidenẽ dinoscitur. Ad
quã euitandam Aug⁹. Sauianũ mona
chũ q̃ pclaris instruxit documentis. Im
primis mãt. si vis dño placere ⁊ ad bea-
titudinẽ celestis regni puenire. obediens
esto. Si vis obediens esse humilis esto.
Si vis humilis esse. rẽ peculiaritatis. q̃si
venenũ in oibus fuge. Ecce q̃si oĩs trans
gressionis radicẽ rẽ peculiarẽ designat fu
giendã. tãq; si apte assereret. Si peculiũ
hẽs neq; humilis neq; obediẽs eris. ac p
inde deo placere nullaten⁹ poter⁊. Et iõ
p tã pestifero peculiaritatis malo euitan
do remedium adiecit dicẽs. Si vis pecu
liaritatẽ nõ habere cupidus esse noli. Si
vis cupiditatẽ vincere amorẽ xp̃i te idue.
Si vis amorẽ xp̃i induere. amorẽ vitioꝝ
de corde tuo radicit⁹ amputa. Si optas
odisse vitia. fratrẽ tuũ etiam male meritũ
dilige. Si certe fratrẽ tuũ cupis diligere
noli ei detrahere. aut cũ detrahentib⁹ cõ
miseri. Noli eũ odisse noli nocere. Rem
peculiarẽ oĩno fuge accõmodatũ acq̃re-
re noli. ⁊ tua nõ acquiras aliena intermit
te. Considera Giezi discipulu; Helisei.
q̃ cõmoda sua quirendo ⁊ pecuniã Naa-
man postulando eterna p maledictionez
pcussus ẽ. post hũc Judas scarioth amã
do pecuniã temeritat⁊ vel cupiditate tra-
ditoris p auiditate pecunie tradidit salua
torẽ. ⁊ quali morte finiuit. euangelista te
stat̃. Abiens laqueo se suspẽdit. Tertius
xo post hos Ananias fraudauit ppriaz
pecuniã cõscia vxore sua. quã sit̃ vouerant
deo. cupiditate seducti aplica snia morti
adiũcti sunt. qd̃ etiã nunc monachoꝝ or
do id facere videt̃. qui amorẽ pecunie vel
peculiarẽ in corde tenere delectant̃. Vi-
de quanti ⁊ quales hoc pestifero morbo
peculiaritatis perierũt. ⁊ quãti ab isto la
queo mortis capti fuerint ⁊ capiunt̃ ⁊ de
ducunt̃ in pfundum inferni. post hec q̃n
ta ex ĩs morbo oriunt̃ mala declarat. cuz
subdit. De radice peculiaritat⁊ mãt vel d
amore pecunie gignunt̃ vitia hec. Ino-
bediẽtia. superbia. auaricia. contumacia. va
na gloria. extollentia. vorazitas. mẽdaciũ
atq; luxuria. p has virtutes peculiaritat⁊
demergunt̃ in baratz infernale. Vũ scri
ptum ẽ. Ve vobis mõachis. q̃ diuites es-
se cupitis in pecunijs ⁊ locupletes in ve-
stibus ⁊ amictu⁊ regna celoꝝ. qui sponte
dño pmissum dedistis obseruare normaz
pfm̃ sctoꝝ. quoꝝ exẽplis ex actu radiare-
mini in celis. ⁊ mõ p cupiditatez pecunie
ac negocijs secularib⁹ dediti intrabit⁊ in
ignem eternũ. Quid pficit vobis orare.
vigilare. ieiunare. ⁊ militiã monachi ha-
bere. ⁊ oĩ hora mens via in vanis ⁊ cadu
cis rebus ⁊ peculiarib⁹ reuoluit̃. Quid mi
seri dicturi in die iudicij eritis. qũ hec aũ
oculos vestros in testimoniũ ante tribu
nal eterni iudicis assignata erũt. Tũc au
dire verebimĩ. ite in ignẽ eternũ. q̃ ppat⁹ẽ
dyabolo ⁊ angel̃ ei⁹. Videat⁊ frẽs dile
ctissimi. ne q̃s vos decipiat. male rei exẽ- e
plo. ⁊ dicat⁊ sic̃ illi fecerũt aut faciũt. ita ⁊